Podstawy programowania R

Łukasz Wawrowski

Contents

W	prow	radzenie	5				
1	Wpi	rowadzenie do R	7				
	1.1	Wprowadzenie	7				
	1.2	R	8				
	1.3	RStudio	9				
	1.4	Ważne informacje	9				
	1.5	Pakiety	11				
	1.6	R jako kalkulator	11				
2	Stru	ıktury danych	13				
	2.1	Wektor	13				
	2.2	Macierz	23				
	2.3	Czynnik	28				
	2.4	Lista	29				
	2.5	Ramka danych	30				
3	Przetwarzanie danych 3						
	3.1	Wprowadzenie - pakiet tidyverse	35				
	3.2	Import danych	36				
	3.3	Filtrowanie	38				
	3.4	Wybieranie kolumn	38				
	3.5	Tworzenie nowych zmiennych	39				
	3.6	Zmiana nazwy zmiennej	40				
	3.7	Podsumowanie danych	40				
	3.8	Grupowanie	41				
	3.9	Sortowanie	43				
	3.10	Łączenie zbiorów	43				
	3.11		45				
	3.12	Eksport danych	46				
		Zadania	46				
		Case study	47				
4	Wiz	ualizacia danych	49				

4	CONTENTS

4.2	Wbudowane funkcje	
	Pakiet ggplot2	
4.4	Pakiet plotly	
	ogramowanie w R	
	ogramowanie w R	
Pr _{5.1}	Funkcje	
Pr _{5.1}	0	

Wprowadzenie

Polecana literatura:

- Garret Grolemund, Hadley Wickham R for Data Science (polska wersja)
- Marek Gągolewski Programowanie w języku R. Analiza danych, obliczenia, symulacje.

6 CONTENTS

Chapter 1

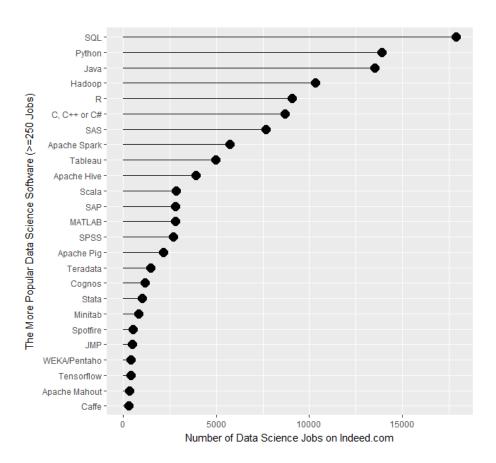
Wprowadzenie do R

Prezentacja

1.1 Wprowadzenie

GNU R to interpretowany język programowania oraz środowisko do obliczeń statystycznych i wizualizacji wyników [Wikipedia 2017].

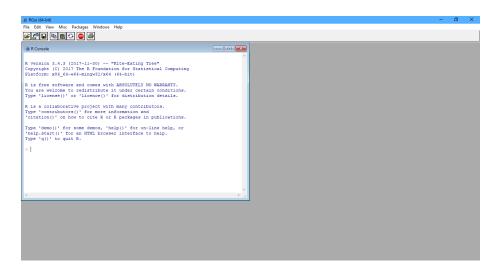
Robert A. Muenchen - The Popularity of Data Science Software

1.2 R

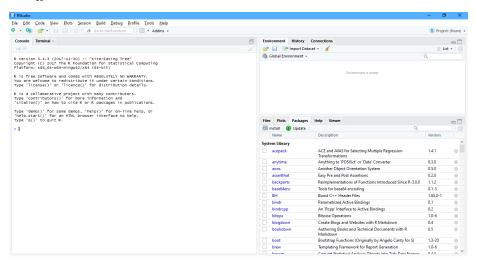
Bazowa wersja R jest do pobrania ze strony r-project.org.

1.3. RSTUDIO 9

1.3 RStudio

RStudio to zintegrowane środowisko programistyczne (IDE) dla języka R dostępne za darmo na stronie RStudio.

Z R można także korzystać w Microsoft Visual Studio.

1.4 Ważne informacje

R jest wrażliwy na wielkość liter.

Separatorem części dziesiętnej liczby jest kropka.

W codziennej pracy RStudio jest wygodniejsze, jednak długotrwałe obliczenia lepiej uruchamiać w trybie wsadowym w zwykłym R.

• Katalog roboczy

Ważnym pojęciem w R jest katalog roboczy (ang. working directory), który określa gdzie zostaną zapisane pliki, wykresy, zbiory, itp. jeśli nie podamy dokładnej ścieżki do pliku. Katalog roboczy przypisuje się z wykorzystaniem funkcji setwd("ścieżka do katalogu"), a jego wartość można sprawdzić funkcją getwd(). W RStudio przypisanie katalogu roboczego odbywa się w momencie utworzenia projektu.

• Projekt

Katalog na dysku, w którym znajdują się wszystkie pliki projektu wraz z plikiem o rozszerzeniu .Rproj skojarzonym z RStudio.

Korzystanie z pomocy

Dostęp do pomocy odnośnie wybranej funkcji można uzyskać na dwa sposoby. Pierwszym z nich jest poprzedzenie nazwy funkcji w konsoli znakiem zapytania np. ?getwd lub wywołanie funkcji help na nazwie funkcji help("getwd"). Drugim sposobem jest umieszczenie kursora w dowolnym miejscu nazwy funkcji i wciśnięcie klawisza F1.

Internet - przede wszystkim stackoverflow.

Komentarze

Real programmers don't comment their code. If it was hard to write it should be hard to understand.

Dobrze napisany kod jest czytelny bez komentarzy. W R komentarze rozpoczynają się od symbolu #. Skrót klawiaturowy w RStudio to CTRL + SHIFT + C (do wstawiania i usuwania komentarzy).

• Podpowiadanie składni

RStudio ma zaimplementowaną funkcję podpowiadania składni. Listę możliwych funkcji i obiektów wywołuję się klawiszem TAB lub CTRL + SPACJA po wpisaniu co najmniej jednej litery. Kolejne naciśnięcie TAB lub ENTER powoduje uzupełnienie kodu o wybraną funkcję lub obiekt.

· Wykonywanie programów

Programy w R możemy tworzyć jako skrypty w pliku tekstowym o rozszerzeniu .R lub wywoływać polecenia bezpośrednio w konsoli. Kod programu napisanego w skrypcie przekazywany jest do konsoli. Gotowość do pracy R sygnalizuje w konsoli znakiem zachęty >. Jeśli podczas wykonywania programu w konsoli pojawi się znak + to oznacza oczekiwanie na kompletny kod - brak domkniętego nawiasu, cudzysłowia, itp.:

> getwd(

+

W powyższym przykładzie brakuje prawego nawiasu. Dodanie brakującego kodu spowoduje wykonanie przekazanego polecenia. Z kolei wciśnięcie klawisza ESC spowoduje przerwanie wykonywanie programu i powrót do znaku zachęty. Zawartość konsoli można wyczyścić stosując kombinację klawiszy CTRL + L.

• Pliki

Jeśli w pamięci znajdują się jakieś obiekty (zakładka Environment) to RStudio przy zamykaniu programu zapyta o zapisanie tych obiektów do pliku .RData. Jeżeli zdecydujemy się na tą propozycję to po ponownym uruchomieniu projektu obiekty znajdujące się w pliku .RData zostaną automatycznie wczytane do pamięci.

Można także samodzielnie tworzyć pliki o rozszerzeniu .RData z wykorzystaniem funkcji save():

```
save(obiekt1, obiekt2, obiekt3, file = "nazwa_pliku.RData")
```

Wczytanie obiektów z takiego pliku do pamięci odbywa się z zastosowaniem funkcji load():

load("nazwa_pliku.RData")

1.5 Pakiety

Podstawowe możliwości R są dosyć ograniczone. Rozszerzają je pakiety, których obecnie jest ponad 12 tysięcy. Można je przeglądać według kategorii w CRAN Task Views lub w wygodnej wyszukiwarce METACRAN i rdrr.io.

1.6 R jako kalkulator

Działania matematycznie w R:

Operator	Operacja
+	dodawanie
-	odejmowanie
	mnożenie
/	dzielenie
^ lub **	potęgowanie
sqrt()	pierwiastkowanie

W R istnieje także stała wbudowana pi przechowująca wartość liczby pi.

Funkcja factorial(x) zwraca silnię (znak wykrzyknika!) z podanej wartości x, a sign(x) sprawdza znak wyrażenia i zwraca odpowiednio wartość -1 jeśli

wyrażenie jest ujemne, 0 jeśli jest równe 0 i 1 dla wyrażeń dodatnich.

Funkcja $\exp(x)$ zwraca wartość wyrażenia e^x , natomiast funkcja $\log(x)$ zwraca logarytm z podanej liczby. Domyślnie jest to logarytm naturalny, ale można zmienić podstawę podając wartość argumentu base.

Funkcja abs(x) zwraca wartość bezwzględną (absolutną) wyrażenia.

Ćwiczenie

Oblicz wartość wyrażenia: $2 \cdot \sqrt{\pi} + log_2 8$.

Rozwiązanie:

Zadania

Oblicz wartość wyrażeń:

1.
$$\frac{2^3 \cdot 6^2}{(\frac{1}{2})^2 \cdot (\frac{4}{5})^3}$$
2.
$$\sqrt[3]{\frac{6-3.5}{2^{11}}}$$

$$2. \sqrt[3]{\frac{6-3.5}{2^{11}}}$$

3.
$$\pi + \sqrt{e^4}$$

4.
$$5! - log_{10}100$$

5.
$$|1 - e|$$

Chapter 2

Struktury danych

W R praktycznie wszystko jest obiektem. Może to być zbiór danych, ale także wykres czy mapa. Zasadnicza różnica to klasa tych obiektów i operacje jakie mogą być na nich wykonywane.

Funkcje w R wymagają jako argumentów określonych typów obiektów - stąd tak ważna jak znajomość istniejących struktur.

Każdy obiekt w R możemy przypisać do tzw. obiektu nazwanego. Wówczas jest przechowywany w pamięci i można się do niego odwołać. Przypisanie odbywa się za pomocą operatora <-.

```
nazwa <- obiekt
obiekt -> nazwa
```

Można także przypisywać obiekty z wykorzystaniem znaku równości =, ale nie jest to zalecane ponieważ symbol ten jest używany w innych miejscach np. do deklarowania wartości argumentów w funkcji.

W R dostępna jest funkcja assign, która także umożliwia przypisanie nazwy do obiektu:

```
assign("nazwa", obiekt)
```

2.1 Wektor

Wektor jest najprostszym typem danych w R. Najczęściej korzysta się z trzech typów wektorów:

- logicznych
- liczbowych
- tekstowych

Wektor tworzy się z wykorzystaniem funkcji c().

2.1.1 Wektor wartości logicznych

Przyjmuje wartości prawda lub fałsz:

```
c(TRUE, FALSE, FALSE)
```

[1] TRUE FALSE FALSE

lub w skróconej wersji:

```
c(T, F, F)
```

[1] TRUE FALSE FALSE

Do sprawdzenia długości wektora używa się funkcji length:

```
length(c(T, F, F))
```

```
## [1] 3
```

lub korzystając z obiektu nazwanego:

```
wart_log <- c(T,F,F)
length(wart_log)</pre>
```

[1] 3

Wektory można także utworzyć poprzez replikację określonej wartości lub wektora z wykorzystaniem funkcji rep. Funkcja ta przyjmuje co najmniej dwa argumenty: obowiązkowo x - wektor wejściowy oraz jeden z następujących: times - liczba powtórzeń elementów wektora x, each - liczba powtórzeń elementów wektora x (wyjaśnienie różnicy poniżej) lub length.out - oczekiwana długość wektora wynikowego.

Trzy równoważne zapisy:

```
rep(x = c(T,F), times = 3)
## [1] TRUE FALSE TRUE FALSE TRUE FALSE
rep(c(T,F), times = 3)
## [1] TRUE FALSE TRUE FALSE TRUE FALSE
```

```
rep(c(T,F), 3)
```

[1] TRUE FALSE TRUE FALSE TRUE FALSE

A tak to wygląda z argumentem each:

```
rep(c(T,F), each = 3)
```

```
## [1] TRUE TRUE TRUE FALSE FALSE
```

Wykorzystanie argumentu length.out:

2.1. WEKTOR 15

```
rep(c(T,F), length.out = 5)
```

[1] TRUE FALSE TRUE FALSE TRUE

2.1.2 Wektor wartości liczbowych

W wektorze możemy przechowywać także liczby:

```
c(1, 3, -5, 2.5, .6) # nie trzeba pisać zera przed ułamkiem
```

```
## [1] 1.0 3.0 -5.0 2.5 0.6
```

Połączenie dwóch wektorów to także wektor:

```
c(c(1,2,3), c(3.5,4,4.5))
```

```
## [1] 1.0 2.0 3.0 3.5 4.0 4.5
```

Pojedyncza liczba też jest jednoelementowym wektorem:

```
length(2)
```

[1] 1

Proste ciągi o różnicy równej 1 można generować wykorzystując dwukropek:

1:10

```
## [1] 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
```

lub

```
c(-5:-1,1:5)
```

Do generowania ciągów liczbowych o różnych różnicach wykorzystuje się funkcję seq, która przyjmuje następujące argumenty. Wartość początkową from, wartość końcową to oraz jeden z następujących: by - krok lub length.out - oczekiwana długość wektora.

To samo co 1:10

```
seq(1, 10, 1)
```

Wartości niecałkowite:

```
seq(1, 2, 0.2)
```

Wektor wartości malejących:

```
seq(10, 1, by=1) # btedny zapis
## Error in seq.default(10, 1, by = 1): wrong sign in 'by' argument
seq(10, 1, by=-1) # poprawny zapis
```

```
## [1] 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
```

Tworzenie wektora w oparciu o argument length.out - funkcja sama dobiera krok:

```
seq(1, 7, length.out = 13)
```

```
## [1] 1.0 1.5 2.0 2.5 3.0 3.5 4.0 4.5 5.0 5.5 6.0 6.5 7.0
```

Do generowania liczb pseudolosowych służy funkcja runif(n), która do poprawnego wywołania wymaga tylko jednego argumentu - długości wektora wynikowego. Domyślnie losowane są liczby z przedziału [0;1] (tak jak w funkcji los() w Excelu), można to jednak zmienić podając odpowiednie wartości argumentów min i max.

```
runif(6)
```

[1] 0.09419918 0.95249299 0.24765838 0.34580083 0.95024042 0.76516954

Obserwacje można także generować z innych rozkładów:

- rnorm rozkład normalny,
- rchisq rozkład χ^2 ,
- rt rozkład t-studenta,
- itp.

Wykaz wszystkich dostępnych w R rozkładów uzyskamy wywołując polecenie help("Distributions").

Za każdym uruchomieniem jednej z wymienionych wyżej funkcji losujących wartości z danego rozkładu otrzymamy inne wartości:

```
runif(5)
```

```
## [1] 0.33925445 0.14843814 0.11401116 0.24938268 0.05577663 runif(5)
```

```
## [1] 0.2631219 0.3279597 0.7082604 0.8375684 0.1289810
```

Powtarzalność wyników możemy uzyskać ustalając ziarno generatora:

```
set.seed(123)
runif(5)
```

```
## [1] 0.2875775 0.7883051 0.4089769 0.8830174 0.9404673
```

2.1. WEKTOR 17

```
set.seed(123)
runif(5)
```

[1] 0.2875775 0.7883051 0.4089769 0.8830174 0.9404673

2.1.3 Wektor wartości tekstowych

W wektorze może być przechowywany tekst - wówczas poszczególne elementy zapisujemy w cudzysłowie lub apostrofach:

```
c("ala", "ma", "kota")

## [1] "ala" "ma" "kota"

c('ala', 'ma', 'kota')

## [1] "ala" "ma" "kota"
```

W R
Studio wygodniej używać cudzysłowu, ponieważ program automatycznie go zamyka.

Istnieje także stała zawierająca litery alfabetu:

```
letters
```

```
## [1] "a" "b" "c" "d" "e" "f" "g" "h" "i" "j" "k" "l" "m" "n" "o" "p" "q" ## [18] "r" "s" "t" "u" "v" "w" "x" "y" "z"

LETTERS

## [1] "A" "B" "C" "D" "E" "F" "G" "H" "I" "J" "K" "L" "M" "N" "O" "P" "Q" ## [18] "R" "S" "T" "U" "V" "W" "X" "Y" "Z"
```

2.1.4 Przeciążanie wektora

Jeśli w wektorze pomieszamy kilka typów zmiennych to R przekształci poszczególne wartości, tak aby stracić jak najmniej informacji:

W pierwszym przypadku wartość TRUE została przekształcona na odpowiednik liczbowy - 1. Z kolei w drugim przykładzie podane liczby zostały przekonwertowane na tekst.

2.1.5 Operacje na wektorach

Na wektorach logicznych i liczbowych można wykonywać operacje arytmetyczne np. mnożenie:

```
1:10*2
```

```
## [1] 2 4 6 8 10 12 14 16 18 20
```

Wektor liczbowy plus wektor liczbowy:

```
1:10 + c(1,2)
```

```
## [1] 2 4 4 6 6 8 8 10 10 12
```

Wektor liczbowy razy wektor liczbowy:

```
1:10 * c(1,2)
```

```
## [1] 1 4 3 8 5 12 7 16 9 20
```

Wektor liczbowy razy wektor logiczny:

```
1:10 * c(T, F)
```

```
## [1] 1 0 3 0 5 0 7 0 9 0
```

Długości obu wektorów muszą być odpowiednie:

```
1:10 * c(T,F,T)
```

```
## Warning in 1:10 * c(T, F, T): longer object length is not a multiple of ## shorter object length
```

```
## [1] 1 0 3 4 0 6 7 0 9 10
```

Dłuższy z wektorów musi być wielokrotnością krótszego.

Siłą rzeczy działania arytmetyczne na wektorach tekstowych nie są możliwe:

```
c("jeden", "dwa", "trzy", "cztery") * c(T,F)
```

```
## Error in c("jeden", "dwa", "trzy", "cztery") * c(T, F): non-numeric argument to bin
c("jeden", "dwa", "trzy", "cztery") + c(1,2)
```

```
## Error in c("jeden", "dwa", "trzy", "cztery") + c(1, 2): non-numeric argument to bin-
```

2.1.6 Operacje agregujące

Na wektorach można także wykonywać operacje agregujące:

Funkcja	Działanie
mean()	średnia elementów
sum()	suma elementów

2.1. WEKTOR 19

Funkcja	Działanie
prod()	iloczyn elementów
$\operatorname{var}()$	wariancja elementów
$\mathrm{sd}()$	odchylenie standardowe elementów
median()	mediana elementów
quantile()	kwantyl danego rzędu
$\min()$	minimum
max()	maksimum

Obliczenie skośności i kurtozy jest możliwe po zainstalowaniu pakietu e1071. Wówczas mamy dostęp do funkcji:

Funkcja	Działanie
skewness()	skośność elementów
kurtosis()	kurtoza elementów

Suma wektora numerycznego:

```
sum(1:10)
```

[1] 55

Suma i średnia wektora logicznego:

```
sum(c(T, F, F, T))
```

```
## [1] 2
```

```
mean(c(T, F, F, T))
```

[1] 0.5

Korzystanie z funkcji pochodzących z pakietów zewnętrznych wymaga wskazania skąd pochodzi dana funkcja. Można to zrobić na dwa sposoby: funkcją library(pakiet) - wówczas wszystkie funkcje z tego pakietu są wczytywane do pamięci i można do nich sięgać bezpośrednio lub wskazując przed nazwą funkcji z jakiego pakietu pochodzi.

Wczytanie pakietu:

```
library(e1071)
skewness(c(1,2,3,4,5,7,9,11,13))
```

[1] 0.3451259

lub równoważnie:

```
e1071::skewness(c(1,2,3,4,5,7,9,11,13))
```

```
## [1] 0.3451259
```

Podsumowanie rozkładu wektora można także uzyskać z wykorzystaniem funkcji summary(x):

```
summary(1:10)
```

```
## Min. 1st Qu. Median Mean 3rd Qu. Max.
## 1.00 3.25 5.50 5.50 7.75 10.00
```

Działa także na wektorach tekstowych:

```
summary(c("jeden", "dwa", "trzy", "cztery"))
```

```
## Length Class Mode
## 4 character character
```

2.1.7 Sprawdzanie typu wektora

Do określenia typu wektora służy funkcja typeof, class lub mode.

```
typeof(wart_log)
```

```
## [1] "logical"
```

Sprawdzenie czy obiekt jest danego typu odbywa się z wykorzystaniem dedykowanych funkcji z przyrostkiem is.

```
is.logical(wart_log)
## [1] TRUE
is.character(wart_log)
```

[1] FALSE

2.1.8 Rzutowanie wektorów

Czasami jako np. argument funkcji będzie wymagany inny typ wektora aniżeli aktualnie posiadany w pamięci. Można wówczas spróbować przekształcić taki wektor z wykorzystaniem funkcji rozpoczynającej się od as::

```
typeof(wart_log)

## [1] "logical"
as.numeric(wart_log)
```

```
## [1] 1 0 0
```

2.1. WEKTOR 21

```
typeof(as.numeric(wart_log))
## [1] "double"
```

2.1.9 Indeksowanie wektorów

Aby uzyskać dostęp do części wektora korzysta się z indeksatora w postaci nawiasów kwadratowych. Utworzymy nowy wektor zawierający liczby całkowite od 10 do 20:

```
wart_10_20 <- seq(10,20)
wart_10_20</pre>
```

```
## [1] 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
```

a następnie wybieramy trzecią obserwację:

```
wart_10_20[3]
```

```
## [1] 12
```

Możemy także odwołać się do większego zakresu:

```
wart_10_20[3:5]
```

```
## [1] 12 13 14
```

I wybranych elementów:

```
wart_10_20[c(1,3,5)]
```

```
## [1] 10 12 14
```

W ten sposób można także modyfikować odpowiednie elementy wektora:

```
wart_10_20[7] <- 90
```

Wybór obserwacji większych od 15:

```
wart_10_20[wart_10_20>15]
```

```
## [1] 90 17 18 19 20
```

Z kolei następujący zapis zwróci nam wektor wartości logicznych:

```
wart_10_20 > 15
```

```
## [1] FALSE FALSE FALSE FALSE FALSE TRUE TRUE TRUE TRUE TRUE
```

2.1.10 Wartości nieliczbowe

Brak danych w R jest przedstawiany jako wartość NA (ang. not available) i może powodować trudności z wywoływaniem niektórych funkcji:

```
v_na <- c(1,2,1,NA,1)
v_na

## [1] 1 2 1 NA 1
sum(v_na)</pre>
```

[1] NA

W związku z tym większość funkcji ma zaimplementowany dodatkowy argument służący do obsługi tego typu wartości, który najczęściej nie uwzględnia tych wartości w obliczeniach:

```
sum(v_na, na.rm = TRUE)
```

[1] 5

Oprócz braku danych podczas obliczeń możemy natrafić na wartości nieokreślone NaN (ang. $not\ a\ number$) oraz nieskończone Inf (ang. infinity).

0/0

[1] NaN

1/0

[1] Inf

```
sqrt(-10)
```

Warning in sqrt(-10): NaNs produced

[1] NaN

W R istnieje także wartość NULL, która jest podstawowym typem danych a nie wartością. NULL można traktować jako odpowiednik zbioru pustego. Jest stosowany np. w funkcjach, które niczego nie zwracają.

```
v_null <- c(1,2,1,NULL,1)
v_null</pre>
```

```
## [1] 1 2 1 1
sum(v_null)
```

[1] 5

2.1.11 Zadania

1. Ile wynosi suma elementów większych od 10 dla następujących liczb: 12, 5, 20, 18, 8.5, 10, 4, 101, -2?

2.2. MACIERZ 23

2. Z wykorzystaniem funkcji **seq** i na podstawie wektora ... dokonaj przekształcenia tworząc następujący wektor: 2 0 0 4 0 0 6 0 0 8 0 0.

- 3. Dane są dwa wektory a: 2, 3, 7, 8, 2, b: 9, 1, 2, 0, 2. Jakiego typu będzie wektor będący wynikiem działania a<=b?
- 4. Uzupełnij wektor letters o polskie litery diakrytyzowane. Jaką długość ma nowo utworzony wektor?
- 5. Wylosuj z rozkładu normalnego 1000 obserwacji z ziarnem równym 76. Ile wynosi kurtoza tych wartości?

2.2 Macierz

Macierze są wykorzystywane w R do przechowywania np. odległości pomiędzy punktami czy wskazywania sąsiedztwa obszarów geograficznych.

Do tworzenia macierzy służy funkcja matrix:

```
m <- matrix(1:6, nrow = 2, ncol=3)
m

## [,1] [,2] [,3]
## [1,] 1 3 5
## [2,] 2 4 6</pre>
```

Z wykorzystaniem wybranych funkcji można sprawdzić wymiary macierzy, liczbę wierszy oraz kolumn:

```
dim(m)
## [1] 2 3
ncol(m)
## [1] 3
nrow(m)
## [1] 2
```

Macierz może także zawierać tekst:

```
matrix(letters[1:9], nrow=3)
```

```
## [,1] [,2] [,3]
## [1,] "a" "d" "g"
## [2,] "b" "e" "h"
## [3,] "c" "f" "i"
```

Domyślnie macierz układana jest kolumnami. Aby to zmienić należy dodać argument byrow=TRUE:

```
matrix(letters[1:9], nrow=3, byrow=TRUE)
```

```
## [,1] [,2] [,3]
## [1,] "a" "b" "c"
## [2,] "d" "e" "f"
## [3,] "g" "h" "i"
```

Jeśli liczba elementów wejściowych jest mniejsza iloczyn podanej liczby kolumn i wierszy to w brakujące miejsce wstawiane są elementy z początku wektora wejściowego:

```
matrix(letters[1:7], nrow=3, byrow=TRUE)
```

Warning in matrix(letters[1:7], nrow = 3, byrow = TRUE): data length [7] is
not a sub-multiple or multiple of the number of rows [3]

```
## [,1] [,2] [,3]
## [1,] "a" "b" "c"
## [2,] "d" "e" "f"
## [3,] "g" "a" "b"
```

Z kolei macierz diagnonalną posiadającą elementy niezerowe wyłącznie na przekątnej tworzy się z wykorzystaniem funkcji diag. Macierz jednostkowa o wymiarach 4×4 :

```
diag(4)
```

```
##
         [,1] [,2] [,3] [,4]
## [1,]
                  0
## [2,]
                             0
            0
                  1
                        0
## [3,]
            0
                  0
                             0
## [4,]
            0
                  0
                        0
                             1
```

Macierz diagonalna o wartościach 5 na przekątnej i wymiarach 3×3

```
diag(5, nrow=3, ncol=3)
```

```
## [,1] [,2] [,3]
## [1,] 5 0 0
## [2,] 0 5 0
## [3,] 0 0 5
```

Funkcja diag umożliwia także ekstrakcję przekątnej z istniejącej już macierzy:

```
diag(matrix(letters[1:9], nrow=3))
```

```
## [1] "a" "e" "i"
```

2.2.1 Łączenie macierzy

Z wykorzystaniem funkcji rbind i cbind można odpowiednio łączyć obiekty wierszami (ang. row bind) lub kolumnami (ang. col bind):

2.2. MACIERZ 25

```
rbind(m, c(99, 88, 77))
        [,1] [,2] [,3]
## [1,]
                3
                    5
          1
## [2,]
          2
                4
                     6
## [3,]
                    77
         99
               88
cbind(m, matrix(101:104, nrow=2))
        [,1] [,2] [,3] [,4] [,5]
## [1,]
                     5 101 103
                3
          1
## [2,]
           2
                4
                     6 102 104
      Indeksowanie macierzy
Dostęp do poszczególnych elementów macierzy odbywa się z wyko-
rzystaniem nawiasów kwadratowych, ale można podać dwie wartość -
obiekt[wiersz,kolumna]:
m[2,1] # drugi wiersz, pierwsza kolumna
## [1] 2
m[2,] # tylko drugi wiersz
## [1] 2 4 6
m[,1] # tylko pierwsza kolumna
## [1] 1 2
m[,] # wszystkie obserwacje
##
       [,1] [,2] [,3]
## [1,]
          1
                3
                     6
## [2,]
           2
                4
m[] # wszystkie obserwacje
        [,1] [,2] [,3]
## [1,]
                3
          1
## [2,]
                4
                     6
W ten sposób można dokonać modyfikacji konkretnych elementów macierzy:
m[2,1] < -77
        [,1] [,2] [,3]
## [1,]
         1
                3
                     5
```

[2,] 77

4

2.2.3Operacje na macierzach

Na macierzach można wywołać szereg operacji:

Operator/funkcja	Działanie
a %*% b	mnożenie macierzy a i b
t(a)	transpozycja macierzy a
$\det(\mathbf{a})$	wyznacznik macierzy a
solve(a)	macierz odwrotna z a
solve(a, b)	rozwiązanie układu a*x=b

Rozważmy dwie macierze:

```
a \leftarrow matrix(c(2, 3, 4, 2, 1, 2, 1, 3, 2), nrow = 3)
b <- matrix(6:1, ncol=2)</pre>
a;b
##
          [,1] [,2] [,3]
## [1,]
             2
                  2
## [2,]
             3
                   1
                        3
                   2
## [3,]
             4
                        2
```

[,1] [,2] ## ## [1,] 6 3 ## [2,] 2 5 ## [3,] 1

Aby przeprowadzić mnożenie macierzy a i b, liczba kolumn macierzy a musi być równa liczbie wierszy w macierzy b. Z kolei rozmiar macierzy wyjściowej to liczba wierszy macierzy a i liczba kolumn macierzy b.

```
a %*% b
##
         [,1] [,2]
## [1,]
                11
           26
```

42 Transpozycja macierzy b:

35

14

18

[2,]

[3,]

t(b)

```
##
         [,1] [,2] [,3]
## [1,]
                  5
            6
                       4
## [2,]
            3
                  2
                       1
```

Wyznacznik macierzy a:

2.2. MACIERZ 27

```
det(a)
## [1] 6
Macierz odwrotna do macierzy a:
solve(a)
##
               [,1]
                          [,2]
                                      [,3]
## [1,] -0.6666667 -0.3333333  0.8333333
## [2,] 1.0000000 0.0000000 -0.5000000
## [3,] 0.3333333 0.6666667 -0.6666667
Wyznaczenie macierzy x w równaniu a*x=b:
solve(a,b)
             [,1]
                        [,2]
## [1,] -2.333333 -1.833333
## [2,] 4.000000 2.500000
## [3,] 2.666667
                   1.666667
a %*% solve(a,b)
        [,1] [,2]
##
## [1,]
           6
                3
## [2,]
                2
           5
## [3,]
           4
                1
##
        [,1] [,2]
## [1,]
           6
                3
## [2,]
                2
           5
## [3,]
                1
           4
```

2.2.4 Zadanie

- 1. Co powstanie po przemnożeniu macierzy przez jej macierz odwrotną?
- 2. Estymator parametrów beta w metodzie najmniejszych kwadratów jest dany wzorem:

$$b = (X'X)^{-1}X'y$$

Zmienna x_1 przyjmuje wartości 2,4,1,6,9,3,2,9,10,7, zmienna x_2 1.5,0.2,0.1,2,3.1,1.2,0.4,2.9,2.5,1.9, a zmienna x_0 to wektor jedynek. Te trzy zmienne tworzą macierz X. Z kolei wartości zmiennej y są następujące 12,15,10,19,26,13,13,21,29,18. Wyznacz wartość b.

```
zad1 <- matrix(1:4, nrow=2)</pre>
solve(zad1)
##
         [,1] [,2]
## [1,]
          -2 1.5
## [2,]
            1 -0.5
zad1 %*% solve(zad1)
##
         [,1] [,2]
## [1,]
           1
                 0
## [2,]
            0
                  1
```

2.3 Czynnik

Czynnik (ang. *factor*) służy do przechowywania danych jakościowych o mało licznej liczbie kategorii, mierzonych na skali nominalnej i porządkowej.

Rozważmy informacje o wykształceniu:

```
wyk <- rep(c("podstawowe", "średnie", "wyższe"), c(5,3,2))
wyk</pre>
```

```
## [1] "podstawowe" "podstawowe" "podstawowe" "podstawowe"
## [6] "średnie" "średnie" "wyższe" "wyższe"
```

i dokonajmy transformacji na czynnik:

```
wyk_f <- factor(wyk)
wyk_f</pre>
```

```
## [1] podstawowe podstawowe podstawowe podstawowe średnie
## [7] średnie średnie wyższe wyższe
## Levels: podstawowe średnie wyższe
```

Funkcja **summary()** wywołana na czynniku zwraca wynik innego typu aniżeli na wektorze tekstowym:

```
## Length Class Mode
## 10 character character

summary(wyk_f)

## podstawowe średnie wyższe
## 5 3 2
```

Jeśli chcemy zaakcentować fakt, że zmienne są mierzone na skali porządkowej dodajemy argument ordered=TRUE:

2.4. LISTA 29

```
wyk_of <- factor(wyk, ordered = TRUE)
wyk_of

## [1] podstawowe podstawowe podstawowe podstawowe średnie
## [7] średnie średnie wyższe wyższe
## Levels: podstawowe < średnie < wyższe
W łatwy sposób możemy edytować etykiety:
levels(wyk_of) <- c("pod.", "śr.", "wyż.")
wyk_of

## [1] pod. pod. pod. pod. pod. śr. śr. wyż. wyż.
## Levels: pod. < śr. < wyż.</pre>
```

Czynniki mają szczególne znaczenie w przypadku tworzenia wykresów, gdy chcemy określić porządek wyświetlania.

2.4 Lista

Listy to ciągi złożone z elementów o dowolnych typach. Mogą przydać się w szczególności przy budowaniu funkcji, które zwracają tylko jedną wartość. Wówczas dane różnego typu mogą być zawarte w takiej liście.

Tworzenie prostej listy:

```
1 <- list(TRUE, c(1,2,3,4), "element tekstowy")
1
## [[1]]
## [1] TRUE
##
## [[2]]
## [1] 1 2 3 4
##
## [[3]]
## [1] "element tekstowy"</pre>
```

Już na pierwszy rzut oka widać bardziej złożoną strukturę listy. W związku z tym odwoływanie do poszczególnych elementów będzie trochę się różnić od wektorów czy macierzy.

```
1[2] # druga lista

## [[1]]

## [1] 1 2 3 4

1[[2]] # zawartość listy

## [1] 1 2 3 4
```

```
1[[2]][3] # trzeci element wektora drugiej listy
## [1] 3
Listę można także rozwinąć do wektora z wykorzystaniem funkcji unlist:
unlist(1)
## [1] "TRUE"
                            "1"
                                                 "2"
## [4] "3"
                            "4"
                                                 "element tekstowy"
Poszczególne elementy listy można nazwać:
ln <- list(log=TRUE, num=c(1,2,3,4), tekst="element tekstowy")</pre>
ln
## $log
## [1] TRUE
##
## $num
## [1] 1 2 3 4
##
## $tekst
## [1] "element tekstowy"
Wówczas można uzyskać do nich dostęp poprzez symbol $ i podaną nazwę:
ln$num
## [1] 1 2 3 4
ln[[2]] # normalne indeksowanie nadal działa
## [1] 1 2 3 4
ln$num[2]
## [1] 2
```

2.5 Ramka danych

Ramka danych to tabela, która przypomina tą z Excela zawierająca dane o różnych typach. Tworzona za pomocą funkcji data.frame:

W RStudio po wybraniu tego obiektu w zakładce Environment pojawia się przyjazne okno do przeglądania oraz poglądowego filtrowania i sortowania danych ze zbioru.

Możemy zobaczyć podsumowanie całego zbioru wywołując na nim funkcję summary():

```
summary(df)
```

```
wzrost
##
    plec
                             pali
   k:3
                 :163.0
                          Mode :logical
          Min.
##
   m:5
          1st Qu.:169.5
                          FALSE:4
          Median :173.0
                          TRUE:3
##
                          NA's :1
##
          Mean
                 :172.6
##
          3rd Qu.:176.5
                 :180.0
##
          Max.
          NA's
                 :1
```

Ramki danych można indeksować w taki sam sposób jak macierze lub z wykorzystaniem operatora \$:

```
df[,2] # druga kolumna

## [1] 173 170 163 178 169 180 175 NA
df$wzrost # kolumna wzrost

## [1] 173 170 163 178 169 180 175 NA
df[,c("plec", "pali")]

## plec pali
## 1 m TRUE
```

1 m IRUE ## 2 k FALSE ## 3 k FALSE ## 4 m FALSE ## 5 k TRUE ## 6 m FALSE ## 7 m NA ## 8 m TRUE

Z kolei do wyboru obserwacji można wykorzystać warunek:

```
df[df$plec=="m",]
```

```
##
      plec wzrost
                        pali
## 1
                 173
                       TRUE
          \mathbf{m}
## 4
                 178 FALSE
          \mathbf{m}
## 6
                 180 FALSE
          m
## 7
                 175
                           NA
          \mathbf{m}
## 8
                  NA
                       TRUE
```

Wyodrębnienie informacji o wzroście tylko dla kobiet i wyznaczenie średniej:

```
wzrost_k <- df$wzrost[df$plec == "k"]
wzrost_k
## [1] 170 163 169
mean(wzrost_k)</pre>
```

[1] 167.3333

Widzimy, że dla mężczyzn nie udało się ustalić wszystkich informacji i jeden z nich nie ma podanego wzrostu, a dla drugiego brakuje informacji o paleniu papierosów. Możemy usunąć braki danych w kolumnach korzystając z funkcji complete.cases():

```
df[complete.cases(df$wzrost),] # tylko zmienna wzrost
```

```
##
     plec wzrost pali
## 1
             173 TRUE
        m
## 2
        k
             170 FALSE
## 3
             163 FALSE
        k
## 4
             178 FALSE
        m
## 5
        k
             169 TRUE
## 6
             180 FALSE
        m
## 7
             175
                    NA
df[complete.cases(df),] # wszystkie zmienne
```

```
##
     plec wzrost pali
## 1
              173 TRUE
        m
## 2
        k
              170 FALSE
## 3
        k
              163 FALSE
## 4
              178 FALSE
        \mathbf{m}
## 5
        k
              169 TRUE
## 6
              180 FALSE
```

Zbiory danych przechowywane są także w R i pochodzą z różnych pakietów. Wywołując funkcję data("zbior") ładujemy dany zbiór do pamięci. Do szybkiego podglądu zebranych danych służy funkcja head(), która domyślnie wyświetla 6 pierwszych obserwacji ze zbioru:

```
data("iris")
head(iris)
```

```
##
     Sepal.Length Sepal.Width Petal.Length Petal.Width Species
## 1
              5.1
                          3.5
                                       1.4
                                                    0.2 setosa
## 2
              4.9
                          3.0
                                       1.4
                                                    0.2 setosa
## 3
              4.7
                          3.2
                                       1.3
                                                    0.2 setosa
## 4
              4.6
                          3.1
                                       1.5
                                                    0.2 setosa
                                                    0.2 setosa
## 5
              5.0
                          3.6
                                       1.4
```

6 5.4 3.9 1.7 0.4 setosa

2.5.1 Zadania

Załaduj do pamięci zbiór o nazwie ChickWeight.

- $1.\$ Ile razy jedzenie otrzymał kurczak o numerze 15?
- 2. Ile wynosi mediana wagi kurczaka o numerze 35?
- $3.\,$ Ile średnio ważyły kurczaki na diecie n
r1,a ile na diecie nr2?

Chapter 3

Przetwarzanie danych

Prezentacja - wczytywanie danych

Prezentacja - przetwarzanie

3.1 Wprowadzenie - pakiet tidyverse

Pakiet tidyverse to zestaw pakietów do kompleksowego przetwarzania i wizualizacji danych. Ładuje następujące pakiety:

- ggplot2 tworzenie wykresów,
- dplyr przetwarzanie danych,
- tidyr zmiana reprezentacji danych,
- readr wczytywanie danych tekstowych,
- purrr programowanie funkcyjne
- tibble sposób przechowywania danych,
- stringr przetwarzanie tekstów,
- forcats przetwarzanie faktorów

Manifest tidyverse ustala następujące zasady:

- powtórne użycie istniejących struktur danych,
- tworzenie czytelnych kodów z operatorem pipe %>% (ang. rura, przewód, łącznik).

Wobec tego załadujmy pakiet tidyverse:

library(tidyverse)

W konsoli pojawi się informacja o wersji załadowanych pakietów oraz o konfliktach występujących pomiędzy pakietami. Konflikty te wynikają z takich samych nazw funkcji w różnych pakietach. Kolejność wczytywania pakietów ma

znaczenie - kolejny pakiet przykryje funkcje z wcześniej wczytanego. Wywołanie przykrytej funkcji jest możliwe poprzez zapis nazwa_pakietu::nazwa_funkcji.

Korzystanie z pakietu i zasad tidyverse to dużo bardziej czytelny kod w porównaniu do wbudowanych funkcji. Poniżej przedstawiony jest przykład przetwarzania danych polegający na filtrowaniu, wyborze kolumn oraz utworzeniu nowej zmiennej.

```
data("ChickWeight")

# bez pakietu tidyverse

chick_15 <- ChickWeight[ChickWeight$Chick=="15",]
  chick_15 <- chick_15[c("weight", "Time", "Diet"),]
  chick_15$weight_kg <- chick_15$weight/1000

# z pakietem tidyverse

chick_15 <- ChickWeight %>%
  filter(Chick=="15") %>%
  select(-Chick) %>%
  mutate(weight_kg=weight/1000)
```

Rozwiązanie z wykorzystaniem wbudowanych funkcji to 133 znaki, natomiast wykorzystanie tidyverse to 30% oszczędność miejsca i tylko 92 znaki.

3.2 Import danych

Wczytywanie danych do R jest możliwe z wielu różnych źródeł. Funkcje, które to umożliwiają zwykle mają nazwę rozpoczynającą się od read.

Będziemy korzystać z następujących zbiorów danych:

- movies plik tekstowy zawierający informacje o filmach,
- bank plik excel zawierający dane dot. kampanii marketingowej banku, opis zmiennych,
- rossmann plik excel zawierający dane ze sklepów Rossmann,
- lotto plik tekstowy zawierający dane z losowań Lotto.

3.2.1 Pliki CSV

Do wczytywania plików csv można wykorzystać wbudowaną funkcję read.csv() lub tą pochodzącą z pakietu readr - read_csv(). W obu przypadkach wynik wczytania będzie podobny.

```
movies <- read.csv("data/movies.csv")
movies2 <- read_csv("data/movies.csv")</pre>
```

```
## Parsed with column specification:
## cols(
##
     title = col_character(),
##
     genre = col_character(),
##
     director = col_character(),
##
     year = col_double(),
##
     duration = col_double(),
##
     gross = col_double(),
##
     budget = col double(),
##
     cast_facebook_likes = col_double(),
##
     votes = col double(),
##
     reviews = col_double(),
##
     rating = col_double()
## )
```

Jeśli nas plik ma nietypową strukturę to w funkcji read.csv() możemy określić dodatkowe argumenty informując o nazwach kolumn obecnych w pliku (header =), separatorze kolumn (sep =) lub separatorze miejsc dziesiętnych (dec =)

```
movies <- read.csv(file = "data/movies.csv", header = T, sep=",", dec=".")</pre>
```

3.2.2 Pliki excel

Do wczytywania plików z Excela niezbędny jest dodatkowy pakiet readxl. W funkcji read_xlsx() podajemy jako argument nazwę pliku. Możemy także dodać nazwę lub numer arkusza w argumencie (sheet =) oraz zakres komórek jako wartość argumentu range =.

```
library(readx1)
bank <- read_xlsx("data/bank.xlsx")

# bank <- read_xlsx("data/bank.xlsx", sheet = "dane")
# bank <- read_xlsx("data/bank.xlsx", sheet = 1)

bank_a1i30 <- read_xlsx("data/bank.xlsx", range = "A1:I30")

rossmann <- read_xlsx("data/rossmann.xlsx")</pre>
```

3.2.3 Pliki tekstowe

Z kolei do wczytywania plików tekstowych wykorzystuje się funkcję read.table(). Wczytywany plik nie musi być zlokalizowany na dysku twardym - może to być link internetowy.

```
lotto <- read.table("http://www.mbnet.com.pl/dl.txt")
names(lotto) <- c("lp", "data", "numery")</pre>
```

3.3 Filtrowanie

Do przetwarzania danych służą funkcje z pakietu dplyr. Większość z nich jako pierwszy argument przyjmuje przetwarzany zbiór danych, ale można tego uniknąć wykorzystując symbole %>%.

Filtrowanie polega na wybraniu obserwacji, które spełniają określony warunek lub warunki. Ze zbioru movies wybierzmy wszystkie komedie:

```
komedie <- filter(movies, genre=="Comedy")</pre>
```

lub alternatywnie:

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy")
```

Po zmiennej, która jest filtrowana musimy podać operator porównania czyli podwójny znak równości ==. Jeśli chcemy filtrować po większej liczbie zmiennych to kolejne warunki dodajemy po przecinku:

```
komedie_2012 <- movies %>%
filter(genre=="Comedy", year==2012)
```

Wówczas oba warunki muszą zostać spełnione czyli pomiędzy nimi zachodzi relacja i. Równoważny zapis jest następujący:

```
komedie_2012 <- movies %>%
filter(genre=="Comedy" & year==2012)
```

Pomiędzy warunkami może także zachodzić relacja lub. Wybieramy filmy, które są komediami lub miały swoją premierę w 2012 roku.

```
komedie_1_2012 <- movies %>%
filter(genre=="Comedy" | year==2012)
```

Możliwy jest także wybór wielu kryteriów filtrowania poprzez operator %in%:

```
komedie_familijne <- movies %>%
  filter(genre %in% c("Comedy", "Family"))
movies_2000_2010 <- movies %>%
  filter(year %in% 2000:2010)
```

3.4 Wybieranie kolumn

Do wyboru kolumn służy funkcja select(). Zmodyfikujemy wcześniej utworzony zbiór komedie:

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy") %>%
```

```
select(title, year, duration, budget, rating)
```

Ten sam kod możemy zapisać zagnieżdżając funkcje, ale traci on w ten sposób na czytelności:

```
komedie <- select(filter(movies, genre=="Comedy"), title, year, duration, budget, rating)
```

Możemy także wskazać, które zmienne nie mają znaleźć się w zbiorze wynikowym:

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy") %>%
select(-genre)
```

Natomiast jeśli zmiennych jest więcej to musimy jest umieścić w wektorze, żeby nie pisać przed każdą zmienną znaku minus:

```
komedie <- movies %>%
  filter(genre=="Comedy") %>%
  select(-genre, -director, -gross, -budget)

komedie <- movies %>%
  filter(genre=="Comedy") %>%
  select(-c(genre, director, gross, budget))
```

Z wykorzystaniem znaku dwukropka możemy także wskazywać zakresy zmiennych:

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy") %>%
select(-genre, -c(gross:reviews))
```

3.5 Tworzenie nowych zmiennych

Do utworzenia nowej zmiennej wykorzystuje się funkcję mutate(). Utwórzmy w naszym zbiorze nową zmienną, która będzie zawierała czas trwania filmu w godzinach:

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy") %>%
select(-genre, -c(gross:reviews)) %>%
mutate(dur_hour = duration/60)
```

Rozsądnie będzie zaokrąglić otrzymaną wartość do jednego miejsca po przecinku - służy do tego funkcja round():

```
komedie <- movies %>%
filter(genre=="Comedy") %>%
select(-genre, -c(gross:reviews)) %>%
mutate(dur_hour = round(duration/60,1))
```

Z kolei funkcja transmute() tworzy zbiór w którym jest tylko nowo utworzona kolumna:

```
komedie_t <- movies %>%
  filter(genre=="Comedy") %>%
  select(-genre, -c(gross:reviews)) %>%
  transmute(dur_hour = round(duration/60,1))
```

3.6 Zmiana nazwy zmiennej

Do zmiany nazw zmiennych służy funkcja rename(). Najpierw podajemy nazwę nowej zmiennej, a po znaku równości starą nazwę:

```
bank <- bank %>%
  rename(karta=kredyt)
```

Zmiany nazwy można także dokonać z wykorzystaniem funkcji select:

```
bank_nowy <- bank %>%
select(lokata=wynik)
```

W takim przypadku trzeba jednak pamiętać o wypisaniu wszystkich zmiennych, które mają się znaleźć w zbiorze wynikowym.

3.7 Podsumowanie danych

Funkcja summarise() służy do podsumowań danych w formie zagregowanej:

```
## # A tibble: 1 x 2
## saldo_srednia saldo_mediana
## <dbl> <dbl>
## 1 1362. 448
```

Podsumowanie danych ma najwięcej sensu w połączniu z funkcją grupującą.

wykszt

3.8 Grupowanie

Do grupowania obserwacji służy funkcja group_by(). Zobaczmy jak wyglądają statystyki salda w poszczególnych grupach wykształcenia:

```
bank %>%
  group_by(wykszt) %>%
  summarise(saldo_srednia=mean(saldo),
            saldo mediana=median(saldo))
## # A tibble: 4 x 3
##
                saldo_srednia saldo_mediana
     wykszt
##
     <chr>>
                        <dbl>
## 1 podstawowe
                        1251.
                                         403
## 2 srednie
                         1155.
                                          392
## 3 wyzsze
                                         577
                         1758.
## 4 <NA>
                         1527.
                                         568
Po przecinku w funkcji group_by() można wskazać kolejne zmienne grupujące:
bank %>%
  group by(wykszt, hipoteka) %>%
  summarise(saldo_srednia=mean(saldo),
            saldo mediana=median(saldo))
## # A tibble: 8 x 4
## # Groups:
               wykszt [4]
##
     wykszt
                hipoteka saldo_srednia saldo_mediana
     <chr>>
                <chr>
                                  <dbl>
                                                <dbl>
## 1 podstawowe nie
                                  1571.
                                                  521
## 2 podstawowe tak
                                  1008.
                                                  344.
## 3 srednie
                                  1340.
                                                  416.
              nie
## 4 srednie
                tak
                                  1034.
                                                  380
## 5 wyzsze
                                  1919.
                                                  618
                nie
## 6 wyzsze
                tak
                                  1584.
                                                  543
## 7 <NA>
                nie
                                  1780.
                                                  679
## 8 <NA>
                tak
                                  1207.
                                                  442
```

Przydatna jest także funkcja n(), która nie przyjmuje żadnego argumentu i zwraca liczebność zbioru badź grupy.

liczebnosc saldo_srednia saldo_mediana

3 wyzsze

3 srednie

4 wyzsze

4 <NA>

13301

1857

23202

13301

##	<chr></chr>	<int></int>	<dbl></dbl>	<dbl></dbl>
## 1	podstawowe	6851	1251.	403
## 2	srednie	23202	1155.	392
## 3	wyzsze	13301	1758.	577
## 4	<na></na>	1857	1527.	568

Jeżeli chcemy tylko wyznaczyć liczebności grup to możemy skorzystać z funkcji ${\tt count}$ ():

Jedną z kategorii zmiennej wykształcenie jest brak danych (NA). Zamienimy tą wartość na kategorię nieustalone z wykorzystaniem funkcji mutate() oraz if_else(). Funkcja if_else() przyjmuje trzy argumenty - pierwszy (condition =) to warunek, który jest weryfikowany, następnie podajemy wartość, która ma być wprowadzona w przypadku spełnienia warunku (true =), a na końcu wartość dla niespełnionego warunku (false =). Jest to odpowiednik funkcji JEŻELI z Excela.

W omawianym przykładzie warunkiem jest sprawdzenie czy wartości zmiennej wykszt są równe NA. Jeśli tak to na ich miejsce wprowadzany jest tekst nieustalone, a w przeciwnym przypadku pozostaje oryginalna wartość.

3.9 Sortowanie

Sortowanie jest możliwe z wykorzystaniem funkcji arrange(). Jako argument podajemy zmienną według, której chcemy posortować zbiór. Domyślne zbiór sortowany jest rosnąco - od wartości najmniejszych do największych:

```
bank_sort <- bank %>%
arrange(saldo)
```

Zmiana kierunku sortowania jest możliwa po zastosowaniu funkcji desc():

```
bank_sort <- bank %>%
arrange(desc(saldo))
```

Sortowanie możemy także zastosować do wyników podsumowania danych:

```
## # A tibble: 4 x 4
                liczebnosc saldo_srednia saldo_mediana
     wykszt
     <chr>>
                      <int>
                                    <dbl>
                                                   <dbl>
## 1 srednie
                      23202
                                    1155.
                                                     392
## 2 podstawowe
                       6851
                                    1251.
                                                     403
## 3 <NA>
                       1857
                                    1527.
                                                     568
## 4 wyzsze
                      13301
                                    1758.
                                                     577
```

3.10 Łączenie zbiorów

W celu zaprezentowania funkcji łączących dane przygotujemy kilka zbiorów pomocniczych:

```
praca_czas <- bank %>%
  group_by(praca) %>%
  summarise(sr_czas=mean(czas))

praca_saldo <- bank %>%
  group_by(praca) %>%
  summarise(sr_saldo=mean(saldo))

zawod_saldo <- bank %>%
  rename(zawod=praca) %>%
  group_by(zawod) %>%
  summarise(sr_saldo=mean(saldo))
```

5

6

8

NA

287.

238.

1984.

1772.

Do łączenia dwóch zbiorów danych służy funkcja inner_join(), która jako argumenty przyjmuje nazwy zbiorów danych oraz klucz łączenia. Jeśli w obu zbiorach występują kolumny o takich samych nazwach to zostaną potraktowane jako klucz łączenia:

```
praca_czas_saldo <- inner_join(praca_czas, praca_saldo)</pre>
## Joining, by = "praca"
Jeśli takie kolumny nie będą istniały to wywołanie funkcji zwróci błąd:
praca_czas_saldo <- inner_join(praca_czas, zawod_saldo)</pre>
## `by` required, because the data sources have no common variables
W takich przypadku należy wskazać klucz połączenia w postaci by =
c("id1"="id2"):
praca_czas_saldo <- inner_join(praca_czas, zawod_saldo, by=c("praca"="zawod"))</pre>
Jeśli w jednym ze zbiorów nie ma wszystkich identyfikatorów, które znajdują
się w drugim zbiorze to zastosowanie funkcji inner_join() będzie skutkowało
zbiorem, w którym znajdą się tylko te obserwacje, które udało się połączyć.
praca_saldo_1500 <- praca_saldo %>%
  filter(sr_saldo > 1500)
inner_join(praca_czas, praca_saldo_1500, by="praca")
## # A tibble: 6 x 3
##
     praca sr_czas sr_saldo
     <dbl>
##
              <dbl>
                        <dbl>
## 1
         2
               289.
                        1522.
## 2
               254.
          3
                        1764.
## 3
          5
               256.
                        1521.
## 4
         7
               268.
                        1648.
```

Jeśli chcemy pozostawić niedopasowane obserwacje to należy wykorzystać jedną z funkcji - left_join() lub right_join() w zależności od tego dla którego zbioru chcemy pozostawić wszystkie informacje.

```
left_join(praca_czas, praca_saldo_1500, by="praca")
## # A tibble: 11 x 3
##
      praca sr_czas sr_saldo
##
      <dbl>
              <dbl>
                        <dbl>
##
               247.
                          NA
   1
          1
##
   2
          2
               289.
                        1522.
##
   3
          3
               254.
                        1764.
```

```
##
    4
                 246.
                            NA
##
    5
           5
                          1521.
                 256.
##
    6
                 263.
                            NA
##
    7
           7
                 268.
                          1648.
##
    8
           8
                 287.
                          1984.
##
    9
           9
                 253.
                            NA
## 10
          10
                            NA
                 257.
## 11
          NA
                 238.
                          1772.
```

3.11 Szeroka i wąska reprezentacja danych

Do wyjaśnienia kwestii szerokiej i wąskiej reprezentacji danych posłużymy się danymi z GUS dotyczącymi przeciętnego miesięcznego spożycie wybranych artykułów żywnościowych na 1 osobę w 2016 roku - plik.

```
spozycie <- read_xlsx("data/spozycie.xlsx")</pre>
```

Taka tabela jest przykładem szerokiej reprezentacji danych. Z kolei w niektórych sytuacjach wygodnie jest korzystać z wąskiej reprezentacji danych, a niektóre pakiety wręcz wymagają takich zbiorów wejściowych.

Do transformacji danych z reprezentacji szerokiej na wąską służy funkcja gather() (pol. gromadzić). Kluczowe są w niej dwa argumenty - pierwszy (key) określa nazwę nowej kolumny, która będzie zawierała nazwy zmiennych, a drugi (value) określa nazwę nowej kolumny, która będzie zawierała wartości zmiennych. Jako kolejne argumenty podaje się nazwy kolumn, które mają być transformowane lub nazwy kolumn ze znakiem minus -, które nie mają być transformowane.

```
spozycie_waskie <- spozycie %>%
  gather(artykul, spozycie, mieso, owoce, warzywa)

# spozycie_waskie <- spozycie %>%
# gather(artykul, spozycie, -kod, -nazwa)
```

W takiej formie łatwiej podsumować dane:

```
spozycie_waskie %>%
group_by(artykul) %>%
summarise(sr_spozycie=mean(spozycie))
```

W porównaniu do szerokiej reprezentacji danych:

Transformacja z wąskiej do szerokiej reprezentacji danych jest możliwa z zastosowaniem funkcji spread() (pol. rozprzestrzeniać). W przypadku tej funkcji niezbędne są dwa argumenty - pierwszy (key) wskazuje kolumnę zawierającą nazwy dla nowych zmiennych, a drugi argument (value) wskazuje kolumnę zawierającą wartości dla nowych zmiennych.

```
spozycie_szerokie <- spozycie_waskie %>%
spread(artykul, spozycie)
```

3.12 Eksport danych

Zapis zbioru danych do zewnętrznego pliku jest możliwy z wykorzystaniem funkcji write.table(). Jako argumenty tej funkcji określamy: zbiór danych (x), docelowe miejsce na dysku i nazwę pliku (file), separator kolumn (sep), separator miejsc dziesiętnych (dec) oraz argument row.names = FALSE, dzięki któremu unikniemy dodatkowych numerów wierszy.

```
write.table(spozycie_waskie, file = "data/spozycie_w.csv", sep=";", dec=",", row.names
```

Taki plik jest plikiem csv, który możemy otworzyć w Excelu i zapisać go z rozszerzeniem .xlsx. Teoretycznie istnieje pakiet xlsx, który umożliwia zapisywanie zbiorów od razu do Excela, ale działa w oparciu o Javę, co bywa problematyczne.

3.13 Zadania

Na podstawie zbioru rossmann odpowiedź na pytania:

- 1. Ile było sklepów o asortymencie rozszerzonym w dniu 25-02-2014?
- $2.~\mathrm{W}$ jaki dzień tygodnia średnia liczba klientów była największa w sklepie nr101?
- 3. Sklep jakiego typu charakteryzuje się największą medianą sprzedaży?
- 4. Czy w ciągu roku odległość do najbliższego sklepu konkurencji zmieniła się dla jakiegokolwiek sklepu Rossmann?

3.14 Case study

Rozważmy sklepy Rossmann, które w 2014 roku były otwarte powyżej 300 dni w roku. Czy średnia sprzedaż wyrażona w zł w sklepach Rossmann różni się statystycznie pomiędzy grupami zdefiniowanymi przez asortyment sklepu? Dane na temat średniego kursu miesięcznego euro pobierz ze stron NBP.

Chapter 4

Wizualizacja danych

Prezentacja

4.1 Wprowadzenie

Przewodnik po wizualizacji danych

Fundamentals of Data Visualization

Będziemy działać na zbiorze dotyczącym sprzedaży w sklepach Rossmann.

```
library(tidyverse)

# library(readxl)

# rossmann <- read_xlsx("data/rossmann.xlsx")

# save(rossmann, file="data/rossmann.RData")

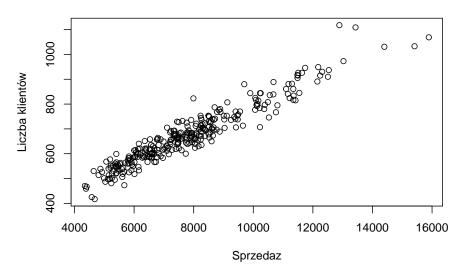
# natywny format, mniejszy rozmiar, szybsze wczytywanie
load("data/rossmann.RData")

sklep77 <- rossmann %>%
    filter(sklep_id==77, czy_otwarty=="Tak")
```

4.2 Wbudowane funkcje

Do prostych wykresów można wykorzystać wbudowaną funkcję plot.

Sprzedaz i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77

4.3 Pakiet ggplot2

Wiodący pakiet do wizualizacji danych:

- dokumentacja: https://ggplot2.tidyverse.org/
- cheatsheet
- tworzenie wykresów poprzez dodawanie (+) kolejnych warstw

4.3.1 Wykres punktowy

Ten sam wykres co wcześniej, ale z wykorzystaniem pakietu ggplot2.

16000

800

12000

Sprzedaz i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77

Wykonanie krok po kroku:

Liczba klientów

600

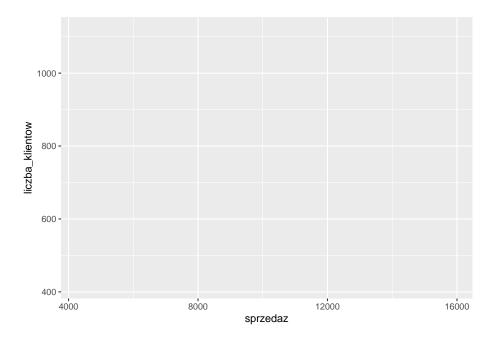
400

4000

 Utworzenie siatki - określenie co chcemy na wykresie przedstawić ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow))

Sprzedaz

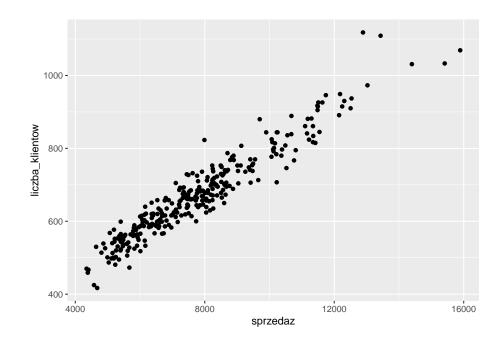
8000

W zależności od typu wykresu w funkcji aes mogą znaleźć się argumenty:

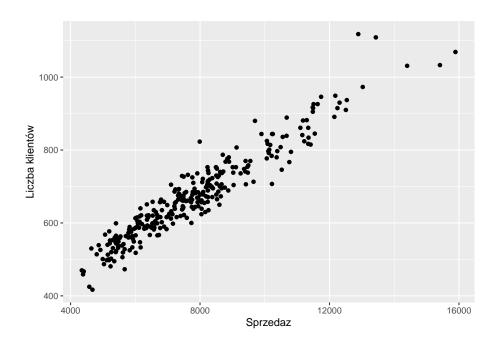
- X
- v
- fill
- size
- color
- shape
- 2. Określenie w jaki sposób chcemy te dane przedstawić funkcja zawsze zaczyna się od ${\tt geom}_:$

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow)) +
geom_point()
```


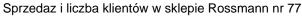
3. Edytowanie etykiet osi - funkcje xlab i ylab:

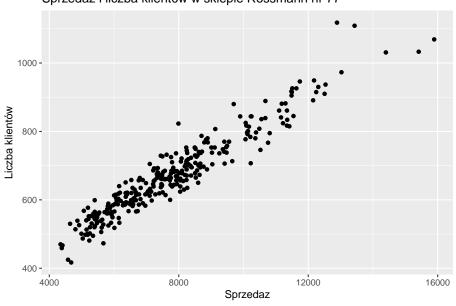
```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow)) +
geom_point() +
xlab("Sprzedaż") +
ylab("Liczba klientów")
```


4. Dodanie tytułu - funkcja ggtitle

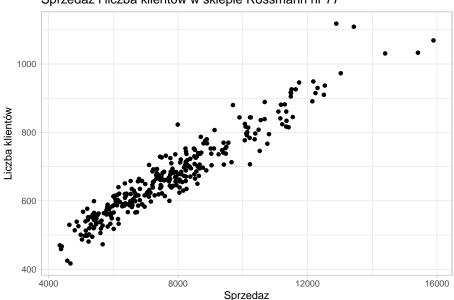
```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow)) +
  geom_point() +
  xlab("Sprzedaż") +
  ylab("Liczba klientów") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77")
```


5. Zmiana motywu - funkcja rozpoczynająca się od theme_:

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow)) +
  geom_point() +
  xlab("Sprzedaż") +
  ylab("Liczba klientów") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
  theme_light()
```


Sprzedaz i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77

Dostępne motywy:

- \bullet theme_bw
- theme_classic
- theme dark
- theme_gray
- theme light
- theme_linedraw
- theme minimal
- theme_void

Powyższe motywy są zaimplementowane w pakiecie ggplot2, ale można także skorzystać z dodatkowych pakietów:

- \bullet theme_bbc
- \bullet theme_xkcd

Albo stworzyć swój własny motyw.

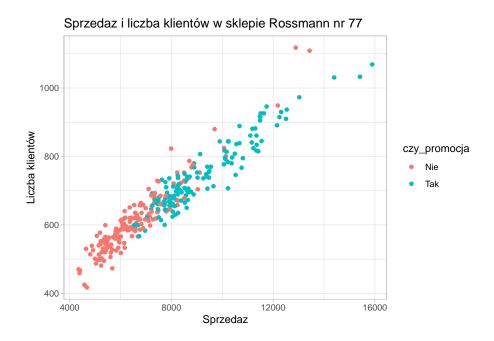
Zadanie

Zmień motyw wykresu na wybrany przez siebie.

Dodamy teraz do wykresu kolejną cechę - rozpoczęcie promocji, żeby sprawdzić czy istnieje jakaś tendencja.

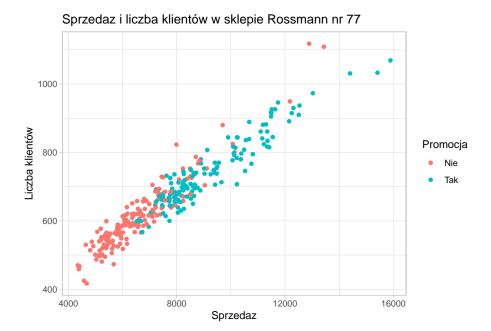
```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
  geom_point() +
  xlab("Sprzedaż") +
```

```
ylab("Liczba klientów") +
ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
theme_light()
```


Okazuje się dosyć interesująco, niemniej nazwa etykiety legendy nie wygląda zbyt dobrze. Żeby to poprawić musimy użyć funkcji scale_

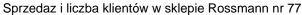
```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
  geom_point() +
  xlab("Sprzedaż") +
  ylab("Liczba klientów") +
  scale_color_discrete(name = "Promocja") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
  theme_light()
```

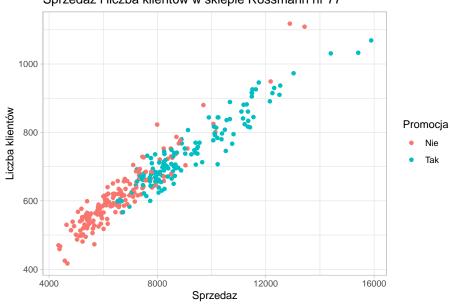

W funkcji $scale_musimy podać w jaki sposób daną cechę wizualizujemy (x/y/color/...) oraz jakiego jest typu. Oprócz nazwy w tej funkcji możemy określić wiele innych kwestii takich jak:$

- wyświetlane etykiety
- początek i koniec osi
- kolory wariantów
- etykiety wariantów

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
  geom_point() +
  scale_x_continuous(name = "Sprzedaż") +
  scale_y_continuous(name = "Liczba klientów") +
  scale_color_discrete(name = "Promocja") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
  theme_light()
```

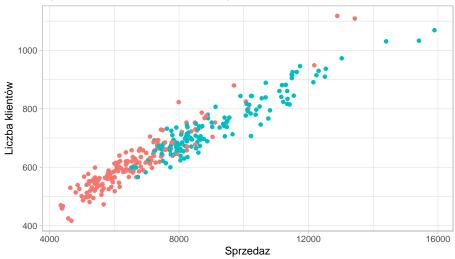

Zmiana pozycji legendy możliwa jest z wykorzystaniem funkcji theme:

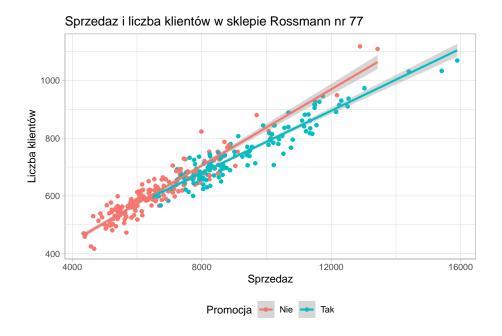
```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
  geom_point() +
  scale_x_continuous(name = "Sprzedaż") +
  scale_y_continuous(name = "Liczba klientów") +
  scale_color_discrete(name = "Promocja") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
  theme_light() +
  theme(legend.position = "bottom")
```

Sprzedaz i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77

Promocja • Nie • Tak

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
  geom_point() +
  geom_smooth(method = "lm") +
  scale_x_continuous(name = "Sprzedaż") +
  scale_y_continuous(name = "Liczba klientów") +
  scale_color_discrete(name = "Promocja") +
  ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
  theme_light() +
  theme(legend.position = "bottom")
```

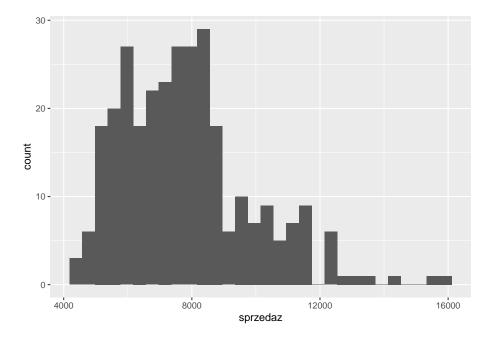

4.3.2 Histogram

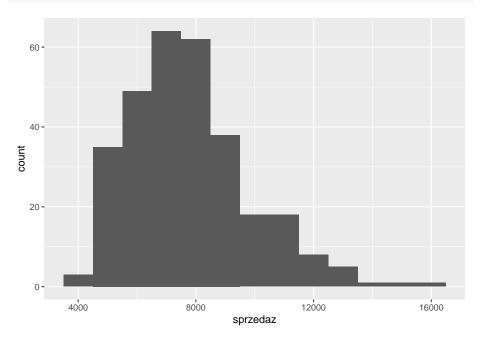
Rozkład cechy można ocenić na podstawie histogramu - domyślnie rysowanych jest $30~{\rm slupk\acute{o}w}.$

```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz)) +
geom_histogram()
```

`stat_bin()` using `bins = 30`. Pick better value with `binwidth`.

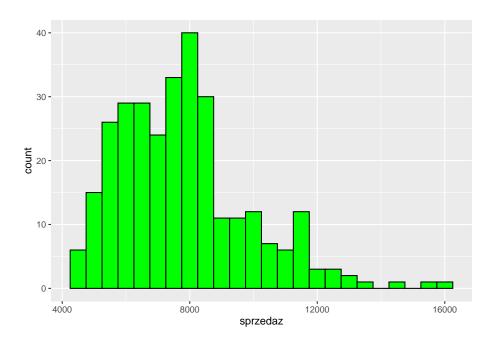

W funkcji geom_histogram można podać liczbę słupków (bins) albo ich szerokość (binwidth). Poniżej zastosowano słupki o szerokości 1000 euro.

Dodatkowo w tej funkcji można określić kwestie estetyczne - kolory obramowania i wypełnienia słupków.

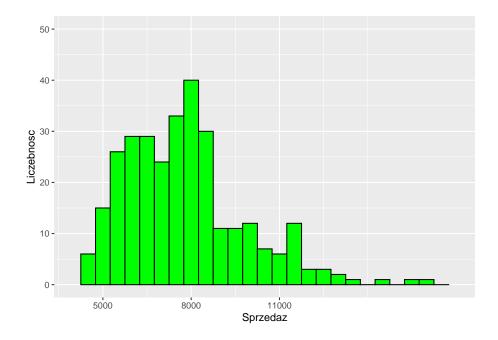
```
ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz)) +
geom_histogram(binwidth = 500, color = "black", fill = "green")
```


Pełna lista nazw kolorów znajduje się tutaj.

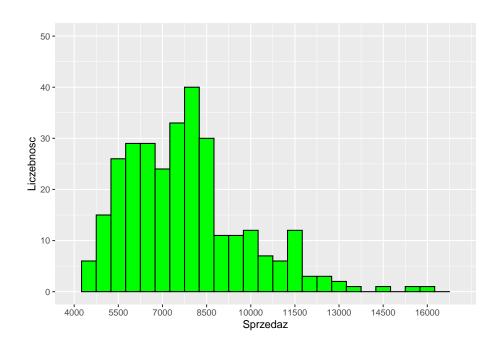
Z wykorzystaniem funkcji scale_ zmieniamy nazwy osi (name), granice (limits) oraz wskazania liczbowe (breaks). Te dwie ostatnie wartości musimy deklarować jako wektory z wykorzystaniem funkcji c().

Warning: Removed 2 rows containing missing values (geom_bar).

Można zaumatyzować proces dobierania wskazań liczbowych z wykorzystaniem funkcji **seq** opisanej szerzej w rozdziale 2.1.2.

Warning: Removed 2 rows containing missing values (geom_bar).

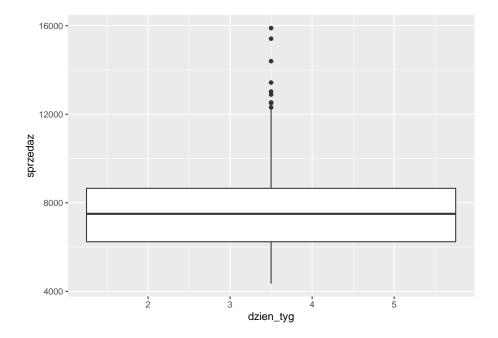
4.3.3 Wykres pudełkowy

Wykres pudełkowy umożliwia porównywanie rozkładów cechy w
g zmiennej grupującej. Wymogiem jest aby na osi ${\tt x}$ znajdowała się zmienna grupująca, a na osi ${\tt y}$ cecha analizowana.

Przeanalizujemy sprzedaż według kolejnych dni tygodnia.

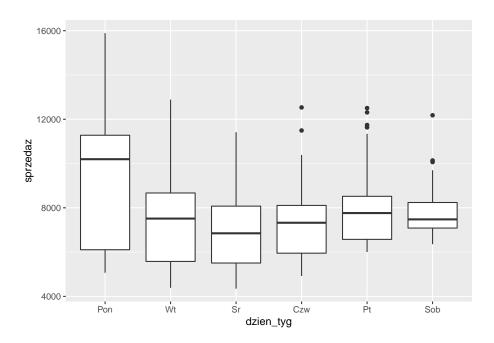
```
ggplot(sklep77, aes(x=dzien_tyg, y=sprzedaz)) + geom_boxplot()
```

Warning: Continuous x aesthetic -- did you forget aes(group=...)?

Zdecydowanie nie jest wykres jakiego oczekiwaliśmy. Wynika to z faktu, że dzień tygodnia w zbiorze danych jest zapisany jako zmienna numeryczna, natomiast prawidłowym typem dla zmiennej grupującej jest typ tekstowy lub czynnik (faktor). Ten typ danych został szczegółowo opisany w części 2.3.

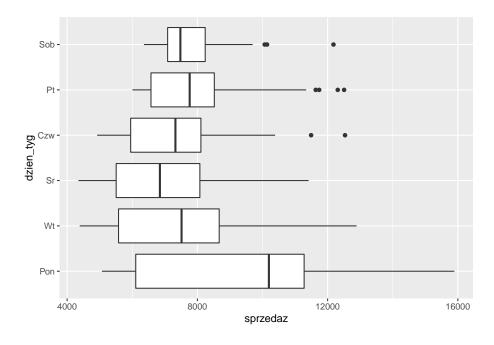
Dokonujemy zatem zamiany typu danych:

 ${\bf Z}$ tego wykresu można już odczytać, że najwyższa mediana sprzedaży występuje w poniedziałek, a najniższa w środę.

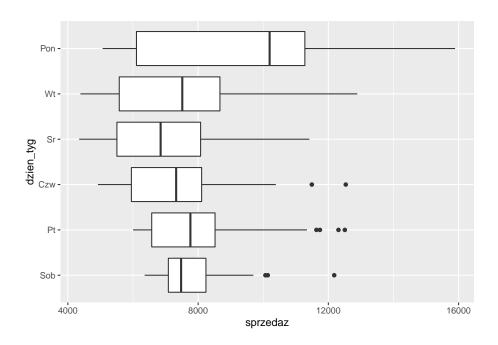
Jeżli kategorii jest dużo to można obrócić wykres z wykorzystaniem funkcji ${\tt coord_flip}.$

```
ggplot(sklep77, aes(x=dzien_tyg, y=sprzedaz)) +
  geom_boxplot() +
  coord_flip()
```


Użycie tej funkcji powoduje wyłącznie obrócenie wykresu. Nazwy osi nie uległy zmianie pomimo, że zostały zamienione. Odwrócimy jeszcze kolejność etykiet dnia tygodnia, tak aby na górze był poniedziałek.

```
ggplot(sklep77, aes(x=dzien_tyg, y=sprzedaz)) +
  geom_boxplot() +
  coord_flip() +
  scale_x_discrete(limits = rev(levels(sklep77$dzien_tyg)))
```

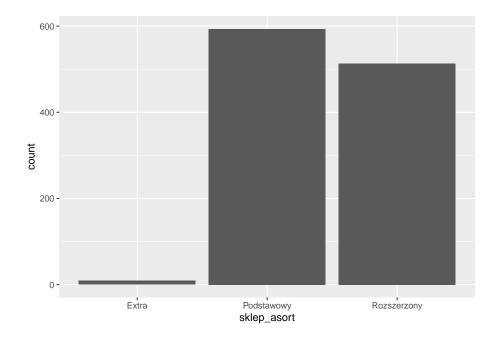

4.3.4 Wykres słupkowy

 ${\bf W}$ zależności od typu danych wejściowych, wykres słupkowy można stworzyć na dwa sposoby:

- dane jednostkowe geom_bar funkcja sama oblicza wartości do wyświetlenia,
- dane zagregowane geom_col funkcja otrzymuje już obliczone wartości.

Sprawdźmy ile jest sklepów o danym asortymencie. W tym celu potrzebujemy informację o sklepie i typie oferowanego asortymentu.

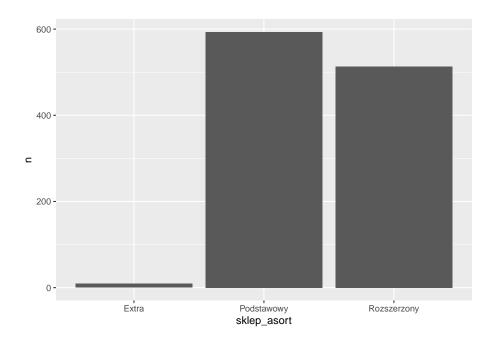
```
Natomiast użycie funkcji {\tt geom\_col} wymaga samodzielnego obliczenia wartości:
```

```
rossmann_asort2 <- rossmann_asort %>%
  count(sklep_asort)

glimpse(rossmann_asort2)
```

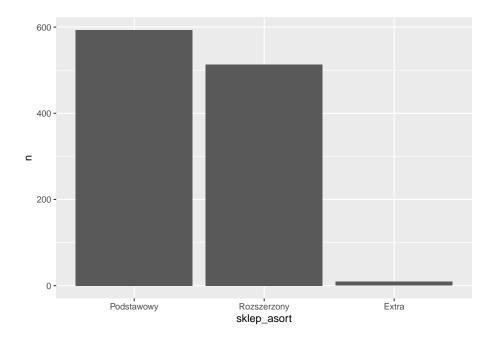
Wartość do wyświetlenia podajemy w funkcji aes w argumencie y.

```
ggplot(rossmann_asort2, aes(x=sklep_asort, y=n)) +
  geom_col()
```


Uporządkujemy etykiety osi ${\tt x}$ (obecnie są wyświetlane w kolejności alfabetycznej) tworząc czynnik.

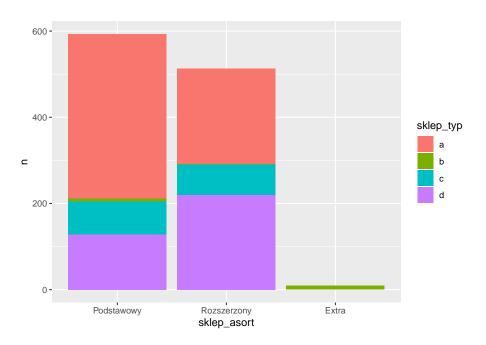
geom_col()

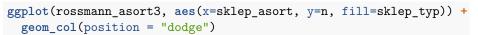
Do wykresu słupkowego możemy dodać jeszcze jedną zmienną. W tym przypadku będzie to typ sklepu.

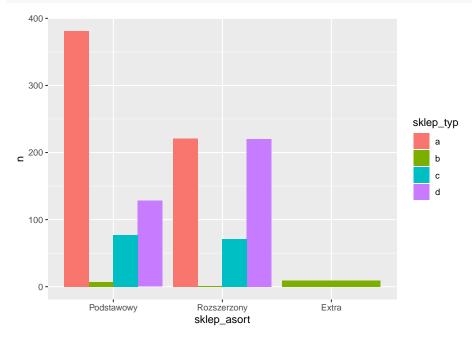
```
rossmann_asort3 <- rossmann %>%
  select(sklep_id, sklep_asort, sklep_typ) %>%
  distinct() %>%
  count(sklep_asort, sklep_typ) %>%
  mutate(sklep_asort=factor(x = sklep_asort,
                            levels = c("Podstawowy",
                                        "Rozszerzony",
                                        "Extra"),
                            ordered = T))
glimpse(rossmann_asort3)
## Observations: 9
## Variables: 3
## $ sklep_asort <ord> Extra, Podstawowy, Podstawowy, Podstawowy, Podstaw...
                 <chr> "b", "a", "b", "c", "d", "a", "b", "c", "d"
## $ sklep_typ
## $ n
                 <int> 9, 381, 7, 77, 128, 221, 1, 71, 220
Uwzględnienie kolejnej zmiennej jest możliwe jako argument fill w funkcji aes.
```

ggplot(rossmann_asort3, aes(x=sklep_asort, y=n, fill=sklep_typ)) +

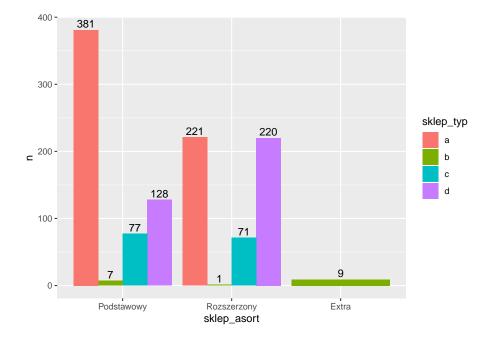

Domyślnie kategorie są układane jedna na drugą - stack. Można je ułożyć obok siebie dodając argument position = "dodge" w funkcji geom_col.

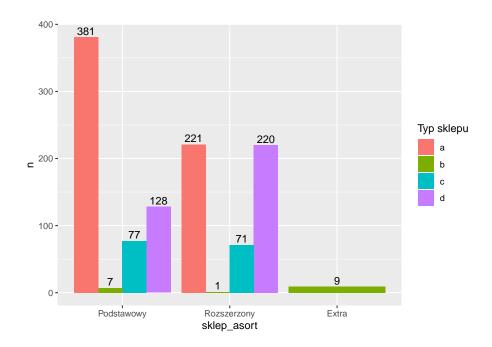

Możemy jeszcze dodać etykiety słupków wykorzystując funkcję geom_text, w której trzeba podać argumenty definujące położenie wartości etykiet. Wartości tych argumentów będą zależały od typu wykresu.

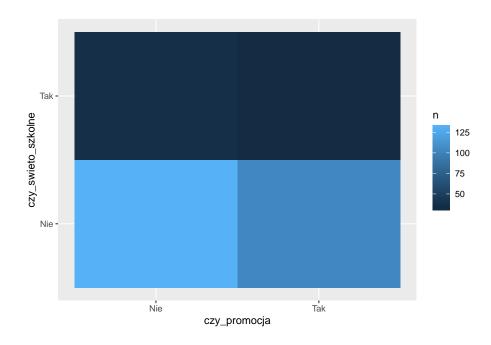

Zmienimy jeszcze nazwę legendy za pomocą funkcji scale_fill_discrete. Wykorzystujemy tę konkretną funkcję ze względu na to, że typ sklepu jest argumentem fill w funkcji aes oraz cechą jakościową (discrete).

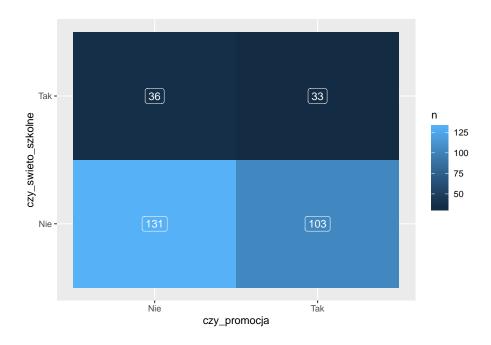

4.3.5 Wykres kafelkowy

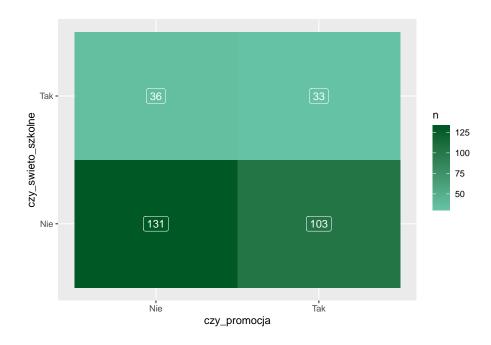
Do wizualizacji tabeli częstości można użyć wykresu kafelkowego. W tym celu najpierw zliczamy wystąpienia wariantów cech czy_promocja oraz czy_swieto_szkolne i wynik przekazujemy bezpośrednio do funkcji ggplot().

Aby dodać do tego wykresu etykiety posłużymy się funkcją geom_label()

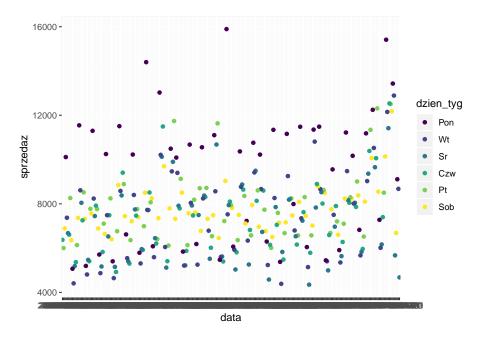

Zwykle patrząc na wykres podświadomie zakładamy, że ciemniejszy kolor oznacza wyższe wartości, natomiast jasny małe liczby. W tym przypadku układ kolorów jest odwrócony. Musimy odpowiednio dobrać kolory, aby to poprawić. Bardzo przydatne narzędzie znajduje się pod adresem: http://colorbrewer2.org/. Następnie korzystamy z funkcji scale_fill_gradient, w której określamy tylko kolor początkowy i końcowy.

${\bf 4.3.6}\quad {\bf Uwzględnienie\ czasu}$

Próba stworzenia wykresu przedstawiającego zmianę sprzedaży w czasie za pomocą oryginalnych danych spowoduje uzsykanie niezbyt czytelnej grafiki.

Wynika to z faktu, że dzien tygodnia jest traktowany jak zmienna numeryczna, a data jest zmienną tekstową. Konwersja tekstu na datę jest możliwa z wykorzystaniem pakietu lubridate. W tym pakiecie każda część daty ma swój akronim, który później jest wykorzystywany w odpowiednich funkcjach:

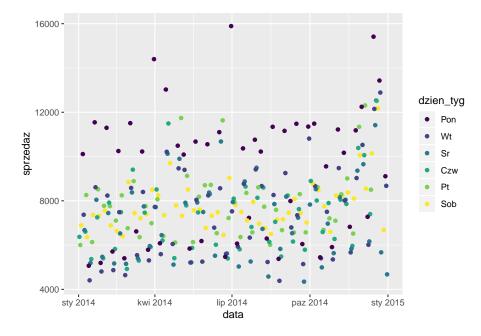
- y rok (year)
- m miesiąc (month)
- d dzień (day)
- h godzina (hour)
- m minuta (minute)

Przykłady funkcji:

- ymd konwertuje tekst zapisany w postaci rok-miesiąc-dzień na obiekt daty
- dmy_hm konwertuje tekst zapisany w postaci dzień-miesiąc-rok godzina:minuta na obiekt daty
- month pobiera z obiektu daty informację o miesiącu
- year pobiera z obiektu daty informacje o roku
- week pobiera z obiektu daty informację o tygodniu roku

Według powyższych reguł korzystamy z funkcji ${\tt ymd}()$ do konwersji daty w naszym zbiorze.

```
library(lubridate)
sklep77a <- sklep77 %>%
```


4.3.7 Facets

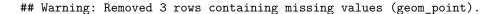
```
sr_sprzedaz <- rossmann %>%
  filter(sprzedaz > 0) %>%
  group_by(sklep_id, sklep_asort) %>%
  summarise(sprzedaz_sr=mean(sprzedaz))

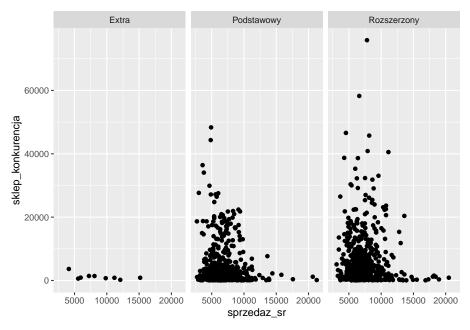
odleglosc <- rossmann %>%
  select(sklep_id, sklep_konkurencja) %>%
  distinct()

sprzedaz_odleglosc <- inner_join(sr_sprzedaz, odleglosc, by="sklep_id")

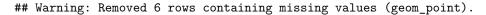
ggplot(sprzedaz_odleglosc, aes(x=sprzedaz_sr, y=sklep_konkurencja)) +
  geom_point() +
  facet_wrap(~ sklep_asort)</pre>
```

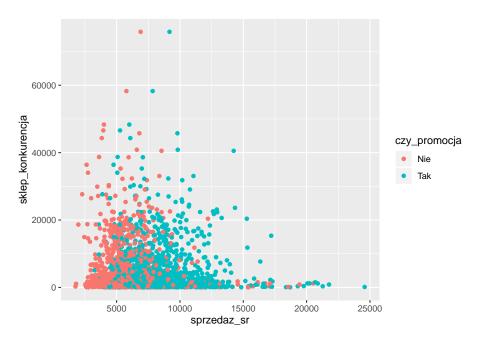
geom_point()


```
sr_sprzedaz_prom <- rossmann %>%
  filter(sprzedaz > 0) %>%
  group_by(sklep_id, czy_promocja) %>%
  summarise(sprzedaz_sr=mean(sprzedaz))
sprzedaz_prom_odl <- inner_join(sr_sprzedaz_prom, odleglosc)</pre>
## Joining, by = "sklep_id"
head(sprzedaz_prom_odl)
## # A tibble: 6 x 4
## # Groups: sklep_id [3]
     sklep_id czy_promocja sprzedaz_sr sklep_konkurencja
##
        <dbl> <chr>
                                  <dbl>
                                                     <dbl>
## 1
            1 Nie
                                  4288.
                                                      1270
## 2
            1 Tak
                                  5274.
                                                      1270
## 3
            2 Nie
                                  3902.
                                                      570
            2 Tak
## 4
                                  6295.
                                                      570
## 5
            3 Nie
                                                    14130
                                  5286.
## 6
            3 Tak
                                  8790.
                                                    14130
ggplot(sprzedaz_prom_odl, aes(x=sprzedaz_sr, y=sklep_konkurencja, color=czy_promocja))
```


Zamiana reprezentacji danych na szeroką.

```
sprzedaz_prom_odl_wide <- sprzedaz_prom_odl %>%
    spread(czy_promocja, sprzedaz_sr)
head(sprzedaz_prom_odl_wide)
```

```
## # A tibble: 6 x 4
## # Groups:
              sklep_id [6]
##
     sklep_id sklep_konkurencja
                                 Nie
                                         Tak
##
        <dbl>
                          <dbl> <dbl> <dbl>
## 1
           1
                           1270 4288. 5274.
## 2
            2
                           570 3902. 6295.
## 3
            3
                          14130 5286. 8790.
## 4
                            620 9030. 10686.
## 5
            5
                          29910 3473. 6084.
## 6
            6
                            310 4189.
                                       6295.
```

I na wąską.

```
sprzedaz_prom_odl_long <- sprzedaz_prom_odl_wide %>%
  gather(czy_promocja, sprzedaz_sr, Nie, Tak)
head(sprzedaz_prom_odl_long)
```

```
## # A tibble: 6 x 4
## # Groups:
               sklep_id [6]
     sklep_id sklep_konkurencja czy_promocja sprzedaz_sr
        <dbl>
##
                           <dbl> <chr>
                                                     <dbl>
## 1
                            1270 Nie
                                                     4288.
            1
## 2
            2
                             570 Nie
                                                     3902.
## 3
            3
                           14130 Nie
                                                     5286.
## 4
            4
                             620 Nie
                                                     9030.
## 5
            5
                           29910 Nie
                                                     3473.
## 6
            6
                             310 Nie
                                                     4189.
```

4.4 Pakiet plotly

Za pomocą pakietu plotly w prosty sposób można zamienić statystyczny wykres ggplot na interaktywny.

```
library(plotly)

p <- ggplot(data = sklep77, aes(x=sprzedaz, y=liczba_klientow, color=czy_promocja)) +
    geom_point() +
    scale_x_continuous(name = "Sprzedaż") +
    scale_y_continuous(name = "Liczba klientów") +
    scale_color_discrete(name = "Promocja") +
    ggtitle("Sprzedaż i liczba klientów w sklepie Rossmann nr 77") +
    theme_light() +
    theme(legend.position = "bottom")

plotly::ggplotly(p)</pre>
```

Zadanie

Stwórz trzy grafiki dla danych dotyczących filmów.

```
filmy <- read.csv("data/movies.csv")
summary(filmy)</pre>
```

```
##
                           title
                                           genre
##
                                 3
                                     Comedy
                                              :848
##
   A Nightmare on Elm Street
                                  2
                                     Action
                                              :738
   Across the Universe
                                     Drama
##
                              :
                                  2
                                              :498
## Alice in Wonderland
                                  2
                                    Adventure:288
##
   Aloha
                                  2
                                     Crime
                                              :202
##
   Around the World in 80 Days:
                                  2
                                     Biography: 135
##
   (Other)
                            :2948
                                     (Other) :252
##
                director
                                             duration
                                year
## Steven Spielberg: 23
                           Min. :1920
                                          Min. : 37.0
```

```
Clint Eastwood
                    : 19
                            1st Qu.:1999
                                          1st Qu.: 95.0
##
   Martin Scorsese
                       16
                            Median:2004
                                          Median :106.0
                    :
##
                                  :2003
   Tim Burton
                       16
                            Mean
                                          Mean
                                                 :109.6
                            3rd Qu.:2010
##
   Spike Lee
                       15
                                           3rd Qu.:119.0
                                   :2016
##
   Steven Soderbergh:
                       15
                            Max.
                                          Max.
                                                 :330.0
##
    (Other)
                    :2857
##
       gross
                           budget
                                           cast_facebook_likes
##
   Min. :
                 703
                       Min.
                             :
                                     218
                                          Min.
                                                 :
                                                       0
   1st Qu.: 12276810
                       1st Qu.: 11000000
                                          1st Qu.:
                                                    2241
##
##
   Median : 34703228
                       Median : 26000000
                                          Median: 4604
   Mean : 58090401
                       Mean : 40619384
                                          Mean : 12394
##
   3rd Qu.: 75590286
                       3rd Qu.: 55000000
                                          3rd Qu.: 16926
   Max. :760505847
                            :300000000
##
                       Max.
                                          Max. :656730
##
##
       votes
                        reviews
                                         rating
                     Min. :
                               2.0
##
   Min. :
                 5
                                      Min.
                                            :1.600
##
   1st Qu.: 19918
                     1st Qu.: 199.0
                                      1st Qu.:5.800
##
   Median : 55749
                     Median : 364.0
                                      Median :6.500
         : 109308
                          : 503.3
                                            :6.389
   Mean
                     Mean
                                      Mean
                                      3rd Qu.:7.100
##
   3rd Qu.: 133348
                     3rd Qu.: 631.0
          :1689764
                            :5312.0
                                            :9.300
##
   Max.
                     Max.
                                      Max.
##
```

Z racji mnogości gatunków można ograniczyć się do kilku wybranych.

Chapter 5

Programowanie w R

Prezentacja

5.1 Funkcje

Funkcję ograniczają potrzebę kopiowania kodu i ułatwiają wprowadzanie zmian.

Stworzenie funkcji wymaga:

- wymyślenia nazwy funkcji,
- określenia elementów wejściowych,
- umieszczenia kodu w ciele funkcji.

Istnieją pewne dobre praktyki tworzenia funkcji:

- nazwy funkcji powinny być czasownikami,
- podkreślnik vs. notacja camelCase i konsekwencja stosowania,
- wspólny przedrostek np. rnorm, runif.

5.2 Instrukcje warunkowe

5.3 Petle